

TELEGRAFUL ROMANU.

NUM. 2. ANULU XVIII.

Telegrafulu este de două ori pe săptămână: joi și duminică. — Prenumeratiunea se face în Sabiu la expeditor: foieci pe afara la c. r. poste, cu ban ga'ta prin scrisori francate, adresate către expeditor. Prețulu pnumeratiunei pentru Sabiu este pe anu 7 fl. v. a. ear pe o jumătate de anu 3 fl. 50. Pentru celelalte parti ale Transilvaniei și pen-

ru provinciile din Monarchia pe unu anu 8 fl. 60 pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princip. și țeri străine pe unu anu pe 1/2 anu. 6 fl. v. a.

Inseratele se plătescu pentru întreaga oră cu 7. cr. sirulu, pentru a două oră cu 5 1/2 cr. și pentru a treia repetiție cu 4 1/2 cr. v. a.

Sabiu, in 416 Ianuaru 1870.

Invitare de prenumeratiune

„Telegrafulu Romanu“.

Cu începutulu anulu 1870, se deschide prin această prenumeratiune noua la această foia. Atragemu atentiunea onoratulu publicu ca in anulu urmatoriu, fiindu sinodu archidieceșanu in primavăra și congressu metropolitanu in toamnă, „Telegrafulu Romanu“ va fi de interesu deosebitu din această privinția. Elu va fi diariulu celu mai de aproape de lucrările acestoru reprezentantie nationali bisericesci și prin urmare i va fi cu putinția ale și aduce mai in graba de câtu ori care altu diariu românesc.

„Telegrafulu Romanu“, va est că și până acum de două ori pe septamana Joi și Duminică — Prețulu abonamentulu e:

Pentru Sabiu pe anu 7 fl., pe 1/2 de anu 3 fl. 50 xr., pe 1/4 anu 1 fl. 75 xr. v. a.

Pentru Trani și Monarchia austro-ungureșca pe anu 8 fl. pe 1/2 anu 4 fl. pe 1/4 anu 2 fl. v. a.

Pentru Romania și strainătate, pe anu 12 fl., pe 1/2 anu 6 fl., pe 1/4 anu 3 fl. v. a.

DD. abonanti suntu rugati a nu întârziă cu tramiterea prenumeratiunilor.

Adresele ne rogăm a se scrie curatu, și epistolele de prenumeratiunea ni se tramite francate — adresându-le de dreptulu la

Editor'a „Telegrafulu Romanu“ in Sabiu.

Cris'a in Franci'a.

Franci'a iera atrage atentiunea Europei asupra-si. Ministeriulu lui Ollivier, cu omeni și cu idei din tempulu republicei suntu semnele invederate ca Napoleonu III, dupa unu regimu personalu de două-dieci de ani, s'a pusu iera in fruntea revolutiunei democratice inse fără baricade, fără versări de sânge pre bulevardele, piatiele și stradele Parisulu. Déca va succede revolutiunea această pacinica, Franci'a va fi mai fericita că la 1789, că la 1830 și 1848, cându revolutiunile au fostu stropite de sânge cetățienescu francesu. Franci'a va avé unu regimu nationalu, coresponditoriu progresulu. „Democratia francesă va vedé realizându se progresule fără violentia și libertatea fără revolutiune.“

Până va puté remané lumea in credinția, ca imperatulu conduce cu bratiu puternicu reformele ce se petrecu adi in Franci'a, are dreptu la speranția de unu esitu bunu. Franci'a și Europ'a se voru bucurá de fructele reformeloru. Absolutismulu va disparé din tóte unghiurile spre a fi inlocuitu de voinția popóreloru ce constituiescu staturile, ce constituiescu societatea in Europ'a.

Două impregiurări au începutu a clatiná increderea in esitulu pacinicu au reformării in Franci'a.

O partida extrema, a „neimpacitiloru“, carea, dupa cum vedemu din vre-o câte-va ședintie ale corporiloru legislative francesu, nu se multiamescu cu ceea ce s'a facutu, stăruiescu că reformele sa nu se opréscu unde le vedemu șosite, ci sa se opréscu numai la republica. Concessiunea ce ni se anuncia ca a facutu imperatulu Napoleonu: sa se pótá întorcu Ledru Rollin in patriasi, se esplica dreptu slabiciunea lui Napoleonu, carele nu mai este in stare de a tiené in locu torentulu evenimenteloru. Poporulu francesu, se dice, dupa șosirea acestui republicanu mare și inamicu neimpacatu alu imperialismulu și aflá cu o de pri-

sosul mergerea mâna in mâna cu imperialismulu, lu va delatá și sub conducerea republicanulu Ledru Rollin se va incepe adevărata revolutiune. Acest'a aru fi asiá dara prim'a impregiurare, carea are natura de a însulá neincredere. Acest'a se póté privi de caus'a movens, ce impinge incetu cu incetulu lucrulu până la unu conflictu între ceea ce esista acum in Franci'a, între imperiu și ceea ce aru avé se fia, între republica.

A două impregiurare e unu incidentu in cas'a principelui Petru Bonaparte. Acestu principe vatematu de unu articulu alu diariulu lui Rochefort, unu republicanu neimpacatu cu imperialismulu, a îndreptatu cătra cestu din urma o harthia, prin carea imputa ca densulu, adeca principele, este vatematu de articulu unu dileriu de ai lui Rochefort. Paschal Gousses e subscutoriulu articulu de causa, tramite la principele pre doi insi: pre Victoru Noir și Ulricu Fonvielle. Principele indatu dupa ce intra in trebă in tonu despretiitoriu déca densii suntu dilerii tramisi de Rochefort. Victoru Noir respunde cu o palma preste fati'a principelui, carele cându vedu ca tovaresiulu palamitoriulu scóte unu revolveru din paletot, pune mân'a pre unu pistolu scatiatu pre paretele salonulu seu și trage in Victoru Noir. Ranitu fuge acesta pre scări in josu, la capetulu căroru și cade.

Unu telegramu ne spune ca Noir, murindu in urm'a acestei raniri, fu immormentatu joi'a trecuta; ca poporu fórté multu a esitu pre strade cu ocaziunea această; ca s'a stricatu liniscea și ordinea și militi'a a intervenitu, și s'au întemplatou noue raniri și areștări *).

Incidentulu acest'a póté dá ansa la unu conflictu de mare intensitate. Sa ne aducemu aminte de mórtea Lucrétiei de pre tempulu celui din urma rege romanu cum o exploată Brutu, că se pótá resturná pre Tarquinu superbulu, și de alte întemplări de felulu acest'a și vomu cunósce câtu de critice suntu momentele prin cari trece astadi Franci'a.

Norocosu va fi poporulu francesu și chiaru și Europ'a, déca impregiurările mentionate nu voru trage urmări mai grave dupa sine.

Alungarea regentiloru a doveditu in tóte trei rendurile, cari le-au practisatu francesii, ca in afara trage dupa sine o slabiciune a politicei francesu. In 1848 revolutiunea a aprinsu Europ'a intréga. In momentulu primu natiunea francesă erá mare prin energi'a ei, dara lumea inca erá entusiasmata de triumfulu libertăției resaritu in Franci'a și eata ca trebuie sa aiba spectacululu celu mai bizaru, se véda trupele republicei, trupele libertăției, alergendu la Rom'a se suprima libertatea și se sustiena cu baionetele loru absolutismulu papei, pre cându pentru libertatea popóreloru nu avara nici unu soldatu.

Intemplarea această singura e de ajunsu da a ilustra impotenti'a morale intrata in republica, dupa resturnarea lui Luis Filipu.

Decum'a este dreptu ca asemenea cause tragu dupa sine asemenea efecte, o miscare resturnatoriá aru puté se traga dupa sine pentru Franci'a slabiciuni interne și conditionate de aceste și esterne. Ecuilibrulu, nu alátu alu staturiloru, dara alu elementeloru din Europ'a, s'aru vatemá; iera in privinția libertăției nu putemu teme ca absolutismulu se aru puté întorcu mai tardiu asupr'a popóreloru europene mai puternicu de cum a fostu inainte de caderea lui.

Sa sperámu ca incidentulu de carele amintiramu și pre carele-lu arețaramu posibilu de a aprinde o nenorocire mare asupr'a Franciei și a Europei

*) Principele inca e arestatu și datu in mân'a justitiei.

va fi țierimutu între marginile sele naturali și ca verdictulu justitiei va satisfice dreptatea vatemata prin conflictulu între persónele, din cari un'a trebui sa devina victima. Desele revolutiuni „premutate“, dupa cum le numesce E. Duvergier de Haurane, voru fi invetiatu pre francesi, ca ele mai multu au impededatu ajungerea la adevărata democratia și libertate decâtu ori-cari alte impregiurări. „Alta este, dice mentionatulu publicistu, a cadé in democratia că intr'unu precipitu și alta a intrá linu, siguru și gradatu in trena-s'a. Fericite acele popóre, cari urméza pasu de pasu calea această și cari ajungu la democratia fără revolutiunii, fără resbele civile, fără șgudniri violente, fără de a rumpe cu tradițiunile loru istorice, și in deplin'a barbata a etatei loru mature!“

Sa sperámu ca acestu idei a petrunsu in majoritatea liberaliloru din Franci'a și ca ei se voru nisuf a tiené in freu pre malcontentii nimpacati.

Speranția această realizata va sustiené pacea européna, de carea au tóte popórele, dara avemu și noi popórele din și de lângă orientulu Europei inca fórté mare lipsa.

Eveneminte politice.

Diariile de Vien'a aducou două memorande ale fractioniloru ministeriali de dincolo de Lait'a, prin cari și arata pre largu parerile loru cum cugeta despre viitoriulu celu mai de aproape in viatia constituționalu a țieriloru țienetórie de senatulu imperiale. Majoritatea nu voiescu se scie de nici o concessiune fatia cu slavii din Boemi'a și Moravi'a și tacite și cu ceilalti, și, in interesulu autorității regimulu și a puterei de statu a țieriloru de dincolo de Lait'a, pretinde că opusetiunea se intre in constituțiune asiá dupa cum este. Minoritatea voiescu se faca unele concessiuni. Lucrurulu se pare ca au ajunsu până in acelu stadiu, încatu mâne vomu puté ceti in foile oficiali demissionarea definitiva a minorității din ministeriu și primirea demissionii de cătra monarcu. Provisoriu va conduce ministeriulu Plener.

Din Dalmati'a spunu telegramele cu Crivosciani s'au supusu in 11 a lunei cur. st. n. între aclamatiuni de zivio și salve de puscii, jurându credinția Maj. Sele. Corespondintiele particulari a unoru diuarie cu inspiratiuni guvernamentali, vorbindu despre supunerile bochesilou, se espriam cu óre-care neincredere și atingu și impregiurarea ca crivoscianiloru iera li se radica crés'a de cându vedu cum suntu tratati de domolu de regimu, respective de acei ce negociază cu ei. Dupa Zkf. inse supunerea bochesiloru e adevărata și această o adscrie generalulu bar. Rodich, carele cu tactulu seu scie sa-i cástige și sa-i mulcomesca.

Despre disolverea confinieloru militare cetimu in „Brüner Zig.“:

Presenti'a presiedinteliu ministeriulu cont. Andrassy in Vien'a are mai inainte de tóte scopulu de a resólve practice cestiunea confinieloru militare, care in principiu e dejá resolvata; o resólvere practica se pare cu atât'a mai necesaria, cu câtu pre tóta di'a se aude de agitatiuni panslavistice și reactionarie, căror'a suntu supuse confiniile din caus'a resólverei proiectate. Noi nu dorimu altu ce-va mai multu, decâtu resólverei acestei cestiuni intr'unu modu cuvințiosu, căci o resólvere cuvințiosă și coresponditoriá a cestiunei confinieloru militare aru ajutá multu la consolidarea monarchiei. Durere inșe, ca această resólvere e impregnata cu multe dificultáti. In rendulu primu suntu cele financiale, căci mai inainte de a se incepe desmilitarisarea confinieloru e neaperatu de lipsa a se decide o schimbare a caoteloru, ce are Ungari'a și Austri'a a contribui spre acoperirea șpeseloru co-

mune. Noi nu ne indoim de o complanare multietimică, asiá încatu nici unulu nici altulu, dintre factorii contrahenti, sa nu se creáa fortiatu; din asta cauza ne aparú pedecile eventualminté in confiniile militare mai mari; de óre-ce de aci resulta, ca reactiunea de o parte va cercá cu unu zelú passionatu a iritá pre granitieri contr'a ungurilor, si ca aceste agitaciuni voru produce frupte rele, iéra de alta parte, ca starea de fatia a lucrurilor in confinii, voru ingreniá fórté trecerea la constitutionalismu. Diferenti'a originei moravurilor si simtiemintelorú între locuitorii confinielor e periculósa la casulu unei tractári egali, si relatiunea de clanuri inca e de a se luá in consideratiune, si de vreme ce schimbarea relatiunei possessionarie cu deosebire in sa disólverea comunitáti de familii recere o precumpenire seriósa, ne pare o procedere precauta imperiósá. Partidele, care au luatú positiune fatia cu acést'a reforma se impartu in trei grupe. 1. Oficiarii, cárora le place viét'a de pâna acum, suntú pentru status quo; 2. ceea-talá partida voiesce a fi supusa nemediatu ministeriulu de resbelu, totu deodata si reforme liberale, cu deosebire in sa autonomi'a comunelor; 3. a trei'a partida pretinde aneasarea teritoriulu corónei st. Stefanu; acést'a partida constá iérasi din dóue fractiuni, dintre care un'a pretinde desmilitarisarea grabnica. Ce-va mai de aprópe despre acestea partide nu se scie, atát'a numai e constatatu, ca suntú multe pedeci de invinsu.

* In Franci'a de astadi nu calarescu mortii iute, (oalusiune la proverbulu nemtescu: die Todten reiten schnell. R.) ci viii. Anunciu preste anunciu ne sosescé despre reforme adenci. Asiá ne spune o telegrama ca ministeriulu a decisu delaturarea timbrelorú pentru jurnale politice, sistarea séu reorganisarea burourilor de presa, repunantia mandatorú de deputatu cu pusetiunea de prefectu si suspenderea censurei jurnalelorú straine. Mai departe se dice, Ollivier tientesce o modificatiune a legilorú de presa, si ca a propusu dejá imperatorelui agratiarea tuturor celorú condamnati pentru delicté de presa. Generalulu Trochu, carele dupa cum se dice va urmá generalulu Leboeuf cá ministru de resbelu va avé mai întâiu in vedere reducerea gardei imperatesci la 12,000.

Siedintiele corpului legislativu suntú de vre-o câte-va dile fórté miscate. Opusetiunea „neimpacatilorú“ face sa asude si Ollivier si sotii lui pre bancele ministeriali.

Opusetiunali neindestuliti cu declaratiunile date de ministri se scóla cu pretensiuni precum: casarea juramentulu deputatilorú, cercetarea socotelorú cetátié Parisulu si a averei personali a fostulu Prefectu Haussmann, si delaturarea consiliulu in-

timu dela siedintiele ministrilorú si alte de felulu acestor'a.

Ceea ce e mai insuflatoriu de grigia este omorirea lui Victoru Noir (Salomonu) colaboratoru dela fóia unii membru din opusetiunea extrema, Rochefort, („Marsiellesé.“) Intemplarea acést'a are diferite versiuni. Un'a e ca omorítulu, acompianatu de alu doilea colaboratoru alu acelei foi s'au dusu la principe Petru Bonaparte a casa, si acést'a au facutu ei in urm'a unei provocári din partes principelui, sa-i spuna (Rochefort) ca cine au fostu dileriulu carele l'a insultatu in citat'a fóia? Cért'a ce au avutu ei in cas'a principelui au trasu mórtea lui Noir. Cu ocasiunea immormentári acéstui'a, se telegraféza, ca s'au intemplatú desordini in Parisu si ca s'au si rántu si arestatu unii individi.

„Romanulu“ recomanda de vre-o câte-va dile ministrulu presiedinte Dim. Ghic'a si min V. Boerescu sa se retraga pentru ca nu mai au locu in ministeriulu lui Cógalnicénu, care singuru e capacitate si scie chiaru ce vrea.

Elisabethopole in 8/1 1870.

Onorata Redactiune! Cá unulu, care dela 1867, de cându s'au inceputu in comitate sistem'a constitutionalá. *) a luatú parte activa la tóte congregatiunile marcale din comitatulu Alb'a superióra, — mi pare de o parte fórté bine ca se afla cine-va, care referéda, si in foile nationale románe despre decurgerea lucrurilorú in acele, dara de alta parte me intristediu cându vedu, ca acele nu sciu din ce motive, nu se referéza asiá cum suntú, si cum s'au intemplatú.

Corespondintele anonimu a susu numitulu articulu incepe cu unu neadeveru si finesce cu altulu si anume dice densulu ca:

Dupa cuventarea de deschidere ce a tienst'o comisariulu regescu Mikó Mihály, celu dintáiu obiectu fu prelegerea ordinatiunei ministeriale prin care fostulu comite supremu conte Háller Ferencz s'a demissionatu, acést'a nu e dreptu, căci dupa ce Ilustritatea Sea comisariulu ocármuitoriu **) Mikó Mihály a deschisu adunarea, celu dintáiu actu de pertractare a fostu prelegerea actulu prin care ministru de interne Rajner Pál face cunoscutu comunitátié comitatulu denumirea densulu de ministru; póte ca cor. nu a fostu atunci acolo, ori de a fostu nu sciu, ce se dice, fára despre adeverulu acést'a, te poti convin-

*) „Sistem'a“ constit. e mai vechia in comitate decâtu sa se fia inceputu la 1867. Red.

**) Póte ca alu ocármuirei, séu dupa cum se dice alu regimulu. Red.

ge din protocolulu siedintiei dilei acelei'a; mai incolo:

Dice anonimulu, ca comitetulu, recuistiunea comitetulu Bihorulu a primit'o de a sea, dechiarându-se pentru alegerea judecatorilorú, aici nu sciu ce se-i dice, eu amu fostu membru in comisiunea esaminalóriá, si sciu ca acei'a si-a datu parereá despre susu amintit'a recuistiune: se ia spre sciintia, se pune in archivu, (szolgál tudásul tétetik a levél tárba) fára de a se dechiará pentru séu contra ei, si togm'a asiá s'au primitu si de comitetulu intregu; se póte castigá convingere si despre adeverulu acést'a din protocolulu siedintiei din 29 Dec. 1869. In urma se încerca anonimulu a consultá si a capacítá pre románii din comitatulu Alb'a de susu. Eu in sa-lu rogu si-lu consultu déca nu va luá in nume de reu, ca mai întâiu sa se capacitedie si consulte pre sine, apoi se pasiésca la altii, căci déca nu ai, nu poti dá. —

Eu sciu ca románii dela inceputulu sistemulu acéstui'a, cu tóte ocasiunile au fostu totu laolaltá si au lucratu totu pre o cale afara de trei patru, care din capritii ambióse, si mai multu din nepricepere s'a lasatu a se conduce de altii, déra acést'a eu nu o potu numi nesolidaritate, *) căci déca între 48 románi membri in comitetu, 45 tienst'un'a, iéra trei alt'a, eu nu aflu aici nesolidaritate, si apoi cumca románi au fostu un'a si interesele lorú in comitatu nu sean ne respectatu o dovedesce prelángá altele si aceea ca cáti — numai au fostu in stare a purtá ceva oficiu, toti, de-si câte odata cu lupte grele, dara totusi au capetatu, asiá avemú de exemplu pre dlu Nicolau Prosteanu, care abeá absolvise si fu denumitu fatia cu altii (?) concurenti magiari cancelistu la judecatoriá.

Acestele dile anonimu numai pentru aceea — mi-amu luatú iertare a ti le spune cá de alta-data se-ti ascuti mai bine audulu, se-ti încordedi mai bine mintea, si se nu mai vini in neplacut'a stare de a dá publicitátié lucruri neadeverate, căci aceea nu frumusu, ori dóra D-la ai fostu acél'a, care ne-avendu interesu ai luatú putiena parte activa, mi se pare ca e asiá. —

Partia.

Sighisiór'a 19/31 Decembre.

(afaceri scolare, lucruri metafisice, dis- si organizarea bisericésca)

Resultatulu conferintelorú din 22 Sept. si 24 Octobre c. v. tiente in Sighisiór'a in trei scolaru

*) Noi avemú nisce date, cari aru ilustrá in unu modu camu tragicomicu asertiunea acést'a. Deé D-dieu sa fia cum dice D-la acum si crede, ca cor. anonimu nu se va superá. Red.

FOISIÓRA.

Epistol'a seniorulu Cocsu episcopu de New-Iorcú adresata papei, aprópe de fiitorulu conciliu ecumenicu.

(reprod. dupa „Fóia oficiala biser.“)

(Urmare.)

Doctorii vostri chiaru, ve refusa pretinsa vóstra suprematia cu care o surpati cu atát'a îngámfare. Acea mare lumina a bisericilorú latine, doctorulu Bossuet, v'au probatu ca sunteti supusi concilielorú ecumenice si ca puteti a fi anatematizatu dupa cum au fostu mai multi din predicesorii vostri pre cari-i mentiúnéza, pre ereticulu Onorie in particulariu. Episcopatulu universalu este judecatorulu vostru, si departe de a fi supremu, voi puteti fi somatu de a ve presentá inaintea lui pentru a ve dá resonulu asupr'a eredielorú de care sunteti acusatú in publicu prin marii Patriarchi a-i orientulu.

De asemenea aste de jelitu, frate, ca v'ati imaginatu, cum se pare, ca vóne personalminté, séu celu putienú episcopilorú Romei, aru fi adresatu Is. Christosu, cuvintele ce le-au disu lui Petru. Interpretatiunea ce s'au datu in toti tempii, acestorú cuvinte, de cátra sántii parinti nu este acést'a.

Dara inca, déca ele aru fi fostu adresate vóne chiaru, de buna séma nu a-ti fostu autorisati a deduce din ele o autoritate, pre care ve o arogati; pentru ca insusi st. Petru n'au posedatu nici odata nici o autoritate asupr'a confratilorú sei. Din contra, renuciá pentru sine la tóta dominatiunea (preste cleru) in cleris, defendându de a nu recunósce nici pre altii decâtu pre Is. Christosu, cá, princeps pasto-

rum (principe alu pastorilorú). St. Petru nu au datú nici unu ordinu st. Pavelu, ci din contra elu au fostu reprimatu prin Pavelu, supunendu-se spiritulu sántu ce vorbea prin Pavelu si nu prin Petru. Mai multu, st. Petru au recunoscutu st. Pavelu tóta autoritatea asupr'a bisericilorú gentilorú (némurilorú) si se numesce simplu Apostolulu circumcisiunei (adeca a poporulu israelitu numai); si ce este mai multu, st. Petru nu au pretinsu de locu presiedinti'a in conciliulu din Ierusalimu; ei au asistatu intr'o ordine mai josu decâtu st. Iacovu si au aderatu la sentinti'a difinitiva prin acést'a cá presiedinte alu consiliulu. Déca voi a-ti fi chiaru st. Petru, nu a ti avé o autoritate asupr'a confratilorú vostri, ce v'o arogati cu atát'a orgoliu. Si cu tóte aceste déca v'aru placea a imitá pre st. Petru mai de aprópe si de a conservá credinti'a dupa cum a conservat'o elu insusi fára a adauge séu a schimbá ce-va; déca a-ti voi a depune corón'a vóstra secularia si a inlaturá zuavii ce incungiuura tronulu vostru lumescu; déca iu fine, déca a-ti acceptá de a imitá pre st. Petru in totulu si in tóte, si de a fi celu întâiu între confratii vostri numerosi, nu in îngámfare, ci in umilintia; in acestu casu póte aru fi posibilu, cu tóte ca istori'a ne spune, a dá credinti'a pretensiunilorú vóstre de sucesoru a st. Petru. Noi suntemú tienstú honore invicem praevenire (a preveni reciprocu prin onor.) si déca puteti a ve decide de a ve întórce la vechi'a credintia, si la disciplin'a antica n'aru esistá crestínu ortodocsu ce nu v'aru dá din totu sufletulu tóta preferinti'a ce n'au posedatu nici insusi st. Apostolu Petru; si astfelu s'aru finí, pentru totu-déun'a, aceste divisiuni a crestinatátié, pentru care, dupa cum singuri a-ti disu, resimtitu o durere asiá de via. Déca in sa despretiuitu de a ascultá

biseric'a, dupa cum ordinéza domnulu, déca ve astupati urechi'a la adeverulu declaratú de Ieronimu, „si queritur auctoritas major est orbis quam urbis (déca se cere autoritate, mai mare este a lumei decâtu a polithiei) sa sciti ca singuri sunteti responsabili de aceste divisiuni. Sa sciti de asemenea ca in casulu cându s'aru adoná unu conciliu adeveratu ecumenicu, prim'a sea datoriu aru fi de a procede juridicu in contr'a vóstra, despre acuzarea facuta de egalii vostri patriarchi din orientu si adresata la tóta lumea crestina. Ve acusa de o mare erezie, a'eca ca a-ti invetiatu de pre catedr'a vóstre si a-ti impusu cá (de credintia) de fide sectorilorú vostri, asupr'a sujetulu précuratei Theotocos o fabula ce nu pare a avé altu autoru, decâtu pre Mahometu. Voi a-ti atribuitu ei prerogativ'a speciala a fiului seu divinu, adeca conceptiunea immaculata (zemislire fára semintia), prin care puneti confusiune pâna in principiile primarie ale credintiei, ca acést'a dogma aru fi cu totulu opusa credintiei st. Petru, a colegilorú sei in apostolatu si la tóta biseric'a catolica, este unu adeveru pre care vi l'au spusu unulu din doctorii vostri proprii, st. Bernard. Elu numesce prim'a imitatiune a acestei nóue doctrine: Simplicitas paucorum imperitarum... Contra Ecclesiae ritum praesumpta novitas, mater temeritatis, soror superstitionis, filia levitatis... quam ritus Ecclesiae nescit, non probat ratio, non commendat antiqua traditio. (Simplicitatea miserilorú ignoranti... noutate presumta contr'a riturilorú bisericéi, maic'a temeritátié, sor'a superstitiunei, fiic'a usiurintiei... pre care ritulu bisericéi nóstre nu o scie, ratiunea nu o probéza, traditiunea vechia nu o ordinéza). Doctorii vostri au obiceiulu de a numi pre st. Bernard „Ultimulu dintre Parinti.“ Déca st.

(vedi „Gaz. Trans.“) au provocat necesitatea și a unei a treia conferințe, care s'au ținut în 3/12 c. v.

Dupa sunetul „Gaz. Trans.“ nr. susu, unii din preoțimea noastră, s'au pământului și lumină lumii, s'au ținut, cu ocaziunea conferințelor din 22 Sept. și 24 Oct. strinsu la înțelesul sântei evanghelie, pre care o legu poporului ca „multi sunt chemați, dar puțini alesii.“

Atari preoți au dovedit și la conferința din 3/12, parte prin absentare, parte din ceice s'au înfaciosiatu — prin patența sa stoică în indiferentismu, ca sunt într'adeveru demni de chemarea sa.

Cu totă această indiferență și nepăsare a sârei pământului și lumii lumii — o caracteristică a respectivilor, ipsisima verba a unui asessor de scaunul protopopescu, „ca pre romanul se nu-lu scoti din prostie, deca vrei se fie fiu alu imperatției ce-cielui“ — totuși s'au efaptuit mai multe concluzii de însemnătate în trebi școlare: ducerea uniformă la jurnalelor de incursiuni și erogate școlare în toate comunele, asternerea listelor de lenevire în finea fiecărei lune la dirigații politica, denumirea unei comisii centrale școlare, arătarea la dirigații politica, despre introducerea didactului și rogarea pentru asistența la încasarea acestor incursiuni în casa de necesitate etc.

Fără privire la aceea, ca aceste concluzii s'au adus prin aclamație, totuși unii preoți „chiamati“ și „alesi“ — 3 asessori de scaunul protopopescu — n'au vrut să subscrie esibilele, concepute în conferința, către dirigații politica.

Unul au ramas consecinte, doi au fostu celu pucino miscati la subscriere.

Ce se faci cu poporul, deca „sarea pământului și lumină lumii“ numai sara și lumină?!

În comuna Danesii au introdus tinerul parochu evanghel. o școlă la tinerimea este din școlă, și propune scrierea, cetirea, istoria sașilor, știință economico-rurală, cunoștință despre articuli însemnati de legile prezente „și despre constituțiunea bisericeii.

Ună atare școlă s'au înființat și în Sighisior'a, unde se propun de 5 ori câte 2 ore pre septemână, asemenea obiecte tinerimii și barbatimii române, cu aceea observare, ca aci s'au întreprinsu lucrul de mirenii, nu de preoți, și ca preoțimea din Sighisior'a privește aceste conveniri ale poporului „de adunări desierte, unde se

ele vetesce și spunu minciuni,“ exprimare d. rever. Prot. în biserică față cu poporul.

Postim, a 9-a minune într 9 sute de ani! Viditațiunea comunelor noastre bisericesci din tractu au percursu până la o comună. Missiunea revr. d. Prota n'au fostu asta-data pre usioră căci prelânga compunerea și esaminarea computurilor bisericesci, au avutu forțe multu a se luptă cu poporul în trebe școlare.

Ma, după sciri pozitive, sunt și cazuri, unde 2 zile n'au ajunsu, spre compunerea și esaminarea rațiunilor bisericescu, ci s'au insarcinat cu acela preotul și juratii bisericeii.

Deca s'aru fi mai luat la protocolu de visitațiune câte o notiță și despre modalitatea agendelor parochiali — ca protocolu de esibite bisericesci și școlare nu se pórta în nice ună comună, ca ordinațiunile și circularele arhidieceșane, s. a. șcie numai atâte scintoriulu pre unde sunt aruncate și retacite, ca de archive parochiali nu pôte fi pomana — apoi eră de lipsa tempu de 5—6 zile pentru ună comună.

În Sighisior'a esista protocolu de esibite bisericesci și școlare, și încă cum? — traisce după lege și sânta dreptate în monogamia cu protocolu tractului protopopescu. —

Mi se pare, ca organizarea bisericilor și presviteratelor ardeleni după stat. organ. s'au ordonat printr'unu circulariu arhidieceșanu (nr. 771 dto. Iunie?) a. c. asiă, încatu să se corespundă în viitoriu §. 45. 62. din stat. org. și să se pórta abmite pre duminică Tomei la sinodulu eparch.

Nu șciu, încatu este această organizare în eparchia noastră efaptuită, căci jurnalistică noastră n'au fostu preocupată de acestu materialu. Voru fi relatat respectivii dd. comisari, căci au fostu de asupră insarcinat, pôte la locurile de susu despre starea lucrului, ce nu debe se șcie și publiculu.

Pôte dintr'alte protopresviterate, deca dintr'alu Sighisior'eii înca nu! Mai sunt și altele încă, în care asemenea, până astadi nu s'au facutu nice unu pasu în privința acestă, barem ocaziunea viditațiunii au fostu cea mai aptă pentru acestu scopu, pentru ca asiă se crutiă, parte șsele bisericilor, parte trapedulu, și ostenelă comisariilor, și tempulu scumpu alu poporului.

Ianuaru 1870 este la usia, Fauru la pórta; parochie și presbiteratulu nostru, ba, dîcu, și altele înca, sunt neorganizate.

Pentru ce au luat congresulu nationalu §§. 45. 62. în statutulu org.?

Tota istoria, totă literatură marturiscesc despre corupțiunea și riună, ce sunt partagiulu fiecărui popor și fiecărui stat care acceptă în completu puterea și doctrina vóștra. Teologia vóștra morală autorisėja doctrinalu pre supusii confesiunali la fraude și șpergiurii; ea este inamiculu castității femeilor și a pazei familiei. În cartea vóștra recentă, „Syllabus“ a-ti facutu resbelu în contră științei și a asistintiei sociale a popórelor; voi sunteți inamiculu încarnat a guvernamentelor liberale și a totu ce lucideja spiritulu popórelor. Chiaru la oile vóștre „tulisti clavem scientiae“ (portându cheia științei), le-ati defendat de a posedá s'eu de a ceti sf. Scripturi în limbile vulgare. Voi șciti bine, în regatulu cărui-a-i sunteți suveranulu, căta ignorantia și căta superstițiune grósa a-ti impusu poporului de josu, prin ascutitulu baionetei, încă mai multu, ve permiteți a tramite rosa de aur, gagiulu distinctei vóștre aprobatiuni, princesei europene...*)

Voi șciti ca toate aceste sunt notabile și cu toate aceste voi ve șdefideți ori ce aru fi de a negá asemenea fapte! I-mi este cu greu frate, privindu etatea vóștra venerabilă și bunetatea naturei vóștre, de a ve rechiamá aceste lucruri; dar rasă umana merita mai multă veneratiune decatu unu singuru omu, fia rege ori pontifice. Cum deci m'a-si puté aperá de a ve responde în numele umanității, cându me a-ti oprí de a întrebunțiă resonulu și memori'a; și acestă, începundu din epistoliile vóștre de șsurprindere chiaru de închisóre unde au slabitu

tră obiceului seu regulat, cuvintelor „Ecclesia catholica“ acel'a-si sensu pre care-lu da pap'a adeca „biserica romana.“ (Notă traducatoriului).

*) Noi suntem obligati de a pune aici puncte în loculu unei frase a Mr. Cocsu; libertatea pressei de care se bucura cine-va în Franci'a, nu ne permite de a le imprimá. (Notă trad.)

Organele bisericeii noastre subalterne sunt pre virtuose în proverbulu seu „ca încă avemu tempu“; și „la totu carulu de ole ajunge o maciuca“, dară în afaceri de aceste debe doue și trei topóro arhidieceșane.

Deca nu se voru întrebunțiă de susu mesurile cuvinióșe, sub aceste auspiciu va veni și duminică Tomei, va trece și va veni iera; și statutulu nostru organ. se va odini, precum multe alte ordinațiuni arhipastoresci, în domnulu. X.

Dlu respectivu ne tramite corespunđinti'a acestă spre publicare pre responderen densului. Și fiindu ca vine din o parte, din carea la o alta ocaziune ni se facu indirecte imputări de partialitate, ne folosim de ocaziunea cea mai eclatantă de ni dovedí contrariulu. Atragemu înse atentiunea D-sele, și cu ocaziunea acestă, și a altor respectivi, ca ni aru pare forțe reu cându în armă urmelor amu face esperinți'a, ca preoțimea noastră, atatu de puțien spriginita, aru deveni obiectulu, în care sa lovesca, la ori ce ocaziune, și inteliginți'a noastră fără crutiare și causa indestultoria. Șcimu luptele preoțimii noastre în toate directiunile și avemu și dovedile nisuintilor ei celor bune și de aceea cerem cá fia carele sa fia cu bagare de s'ema și sa nu ia în desiertu publicistică, numai din cause resbunatórie pentru ună s'eu alta particularitate.

Red.

Romania.

Inaugurarea universității în București.

Duminică, 14 Decembre, avu locu șerbarea inaugurării universității din București, complectată cu toate patru facultățile șele: de literă, dreptu, știință și medicină.

Dela 8 ore diminiță, vastă curte și coridórele universității, adornate cu multu gustu cu drăpele, guirlande, scuturi și tapete, erau pline de o lume mereu șporinda.

La 10 ore aulă (sală șenatului) împodobită și ea cu flămure și flori eră plină de societatea cea mai alésa: șesiedintii corpurilor legiuitoire, reprezentantii poterilor ștraine, primul șesiedinte alu curteii de casatiune, metropolitulu cu inaltulu cleru, marii demnitari și functionari ai statului, primariulu comunei, profesorii de toate gradele, mai multi șenatori și depntati, și alaturi cu această lume oficială mai multi fosti ministri ai instructiunii pu-

Galileiu — din polithia de unde unulu din predecesorii vóștri au cantatu *Te-Deum* în onórea masacrului dela sf. Bartelemu, — din palatulu de unde portariulu chiaru a capelei, unde dicitu ca ve inchinati fără incetare pentru fericirea universului, este desonorat prin unu tablou ce represinta acestu masacru?

Aceste nu-su de ajunsu încă; căci voi amenințati totă umanitatea; și cu toate aceste eu vinu a ve probá, căci este de datoru mea, de a face o incercare; și cá episcopu și cá omu, amu dreptulu de a me opune dispozițiunilor ce le anunțati și de a le refusá, pentru ca nu-su adeverate. Cine sunteți, de indrasniti a amenințiá ómenii, natiunile în genere și pre fratii vóștri în credința lui Iisusu Christosu prin o asemenea anatema? cătu despre mine, eu n'asiu permite de locu celui ce nu-i decatu unu simplu muritoriu de a-mi vorbi astfelu, nici mie nici trupeii asupră cărei'a Domnulu m'au pusu pastoriu, fără a responde: *Imperet tibi Dominus* (Domnulu i-ti ordona tie). Singuru Ddieu celu omnipotentu pôte vorbi în acestu modu creaturilor șele și încă cându aru fi culpabile. Eata respunsulu la superbă vanitate ce o pronunțati și pre care vi-lu făcu în virtutea drepturilor mele și a demnității comune a omului; căci nu-i mai multu tempulu cându ómenii ce aru șuferi li s'aru defendá prin semenii loru de a șpune adevurul. Este tempulu de a întielege regii și pontificii „*quoniam homines sunt*“ (ca sunt ómeni).

(Va urmă.)

Bernard n'au cunoscutu de locu dogmă în cestione, de buna s'ema ca n'au fostu cunoscută nici de parinti ce l'au precedat. Cum dară indrasniti a adauge o astfelu de noutate în șimvolulu catolicu? Dară facendu acestă voi sunteți cu atătă mai puțienu escusabilu căci mai de tempuriu a-ti impusu la toti cei de comuniunea vóștra unu simbolu necunoscutu bisericeii catolice, pronunțiatu de Piu IV în care voi cereti dela șectatorii vóștri coventulu de a se țiene de șentimentulu unanimu alu Parinților. Deci șimbolulu vóștru propriu ve condemna, căci și pazesce cine-va angagiamentulu, cându accepta o dogmă, despre care ultimulu dintre parinti asigura nu numai ca biserica nu șcie nimic, ci încă nu-i decatu o noutate profană?

Se venim acum la acele materii, unde șdefideți și amenințati totu genulu ómenescu. Ne dicitu ca: „*Nemo enim inficiari unquam poterit, Catholicae Ecclesiae ejusque doctrinae vim non solum aeternam hominum salutatem spectare, verum etiam prodesse temporali populorum bono, eorumque verae prosperitati, ordini ac tranquillitati, et humanarum quoque scientiarum progresui ac soliditati, veluti sacrae et profanae historiae annales splendidissimis factis clare apertisque ostendunt et constanter evidenterque demonstrant.*“ (Căci nimeni nu pôte nicairi a atacá, puterea bisericeii catolice și a doctrinei șele, nu numai de a inspectá mantuirea eternă a ómenilor, ci încă de a folosi bunurile temporale a popórelor și adeverat a loru șprosperitate, ordine și linisce, cum și a progresulu și a șolidității óre cărora știință umană, după cum arata analele istoriei sacre și profane a șap-telor celor mai șplendide cu claritate și vediatu, și demustra constantu și evidentu). Acea ce dicitu nu pôte fi negatu, cuvoșceti încă bine ca totă lumea civilizată, o arunca cá falsu. *)

*) Elu merge fără a ne șpune, ca refuzandu această propozițiune Mr. Cocsu, da (argumenti gratia); și con-

blice, câți-va vechi efori, vechi profesori, din cari unii predasera cu diece ani în urmă, între ruinele lui Lazaru dela St. Sav'a, ruine în locul cărora se înalță marelui și binefactoriu templu ală universității.

La 10 și jumătate ore, fanfarele musicoloro anunțară sosirea MM. LL. Domnului și domnei românilor. Primii augustii suverani la peronul de onoare de d. ministru ală cultelor și de d. rectoru și insociti de d. primu ministru, ministrii de interne, de resbelu și de justitia, MM. LL. fura salutate la intrarea în aula cu salve de aplause și de urări din partea distinsei și a alesei adunări.

MM. LL. luara locu pre estrad'a senatului și eminentia Sea parintele metropolitu severși sântirea apei; urma apoi imnul scôleloru, după care d. Marzescu, ministru cultelor și instrucțiunii publice, ceti M. Sele domnului urmatoriu raportu:

Pré Inaltiate Dómne!

„Universitatea din capital'a Romaniei, complexându-se prin intrunirea facultăților de știință, literă, dreptu și medicina, grăția înaltei sollicitudini, ce înaltimea Vóstră neîncetatu a avutu și are pentru instrucțiunea publică ce este sorgintea principală a libertății și prosperității unui popor; în această adunare, adevărata serbatória natională, ce va fi scumpa pentru totodé-un'a animei romanilor, nu numai pentru marelui actu ală inaugurării celu mai înaltu tempu de știință, dară și pentru ilustr'a asistintia a Mariei Sele Dómna Elisabet'a, suveran'a românilor, mi iau libertatea, Pré Inaltiate Dómne, de a veni, cu celu mai profundu respectu, spre a supune înaltei Mariei Vóstre semnalări actulu de inaugurare, ce va servi în analele universității că o diploma precisă, fiindu că e via și neperitória proba despre perpetu'a sollicitudine ce Mari'a Vóstră, siefu supremu ală instrucțiunii publice și suveranu ală românilor, aveți pentru luminarea și consolidarea nationalității noastre

Suntu cu celu mai profundu respectu Pré Inaltiate Dómne, ală Mariei Vóstre, prea plecatu și pré supusu servitoriu, ministru secretariu de statu la despartimentulu cultelor și instrucțiunii publice.

G. M a r z e s c u.

Dupa cetirea raportului și a diplomei princiare, Mari'a Sea binevoí a subsemná, în aplausele adunării, pretiosulu documentu, admirabilu scrisu, prezentatu de d. ministru ală cultelor, în cuprinderea urmatoria:

„CAROLU I.

„Prin grăția lui Damnedieu și vointia natională Domnu ală românilor.

„La toti de facia și viitori sanetate.

„Prin această a noastră domnesca patenta facem tuturor de obste cunoscutu, că astadi, la anulă mântuirii un'a miie optu sute și șese-dieci și noué, Decembre în patruspre-dieci și ală patrilea dela soirea noastră pre tronul, amu bine-voitu în persóna, împreuna, cu pré iubit'a noastră socia, M. S. Dómna Elisabet'a, în presentia înaltului cleru, a reprezentantilor înaltelor corpori, a reprezentantilor puterilor straine, a marilor demnitari ai statului și a corpului profesoralu, amu inauguratu universitatea româna din Bucuresci, și i-amu datu această a noastră carte sigilata cu domnesculu nostru sigilu, pentru constatare și pomenire.

CAROLU.

Directorulu universității, G. Costaforu, tienú apoi cuventulu academicu adaptatu la ocaziune. De câte ori, séu directu séu indirectu D. rectoru vorbí de MM. LL. Domnulu și Dómna, aul'a senatului resună de aplause simpatice.

Vomu reproduce în tota întregimea sea discursulu dlui rectoru în Nr. viit. —

Mari'a Sea Domnulu respuse în urmatoriu modu:

„Dle rectoro, domnilor profesori?

„Inaugurati'a universității din capital'a Romaniei este o frumoasă serbatória, la care totu românulu participa și cu anim'a și cu ratiunea. Suntu fericitu de a o poté celebrá împreuna cu dvóstra și multiamirea mea estea cu atátu mai mare, că și Dómna, la începutulu vietiei sele romanesci, asista la deschiderea și inaugurarea templului științei, care are se lumineze calea viitoriului patriei sele.

„Prin știința și lumina potemu numai intări presentulu și prepará bazele solide ale unui viitoriu prosperu. Puterea unui statu modernu se

mesóra mai alesu după gradulu culturai sele intelectuale.

„Precum în ordinea vietiei materiale, spiritulu pune în miscare materi'a, mens egitat molem, asemenea și în ordinea vietiei sociale, forti'a unei natiuni cresce prin impulsionea dezvoltării sele morale. Se ne silimu cu totii, domnilor, de a capetá această forti'a, de a creá această impulsione.

„Stramosii nostri au pusu cele d'anteiu temelii ale învetiamentului nostru nationalu, și aici pre fundamentele vechi scôle a St. Sav'a, se le esprimamu etern'a noastră recunoscintia. Sementia ce ei au pusu a prosperatu. Modest'a scôla a lui Lazaru se afla astadi transformata într'unu splendidu palatu dedicatu științelor superioare și belelor arte. Missiunea noastră inse este abia începuta. Ea este cu atátu mai mare, cu câtu trebuintia instrucțiunii este mai generală similita, mai multu apretiată.

„D-vóstră, sacerdoti ai științei, cautati a o infiltra cu ardóre și devotamentu în animile unei generatiuni ce are se lucreze pentru unu viitoriu și mai marelui.

„Recunosc cu multiamire, că începutulu este déjà bunu. Știința, literale și belele arte se facu simitórie pre fia-care di în tier'a noastră. Amu potutu vedé, că facultatea de dreptu produce déjà efectele cele mai multiamitórie, speru, că și celelalte facultati, dezvoltându-se și completându-se treptatu, nu voru întârziá a produce aceleași rezultate.

„Se continuamu dară, domnilor, cu convicțiune și încredere pre această mare cale a științei, și ostenele d-vóstre nu voru fi în desiertu.

„Natiunea noastră, plină de junetia și de inteligentia, atátu de apta pentru civilisatiune, va sci a gusta cu succesu din acestu fructu ală științei; și tier'a noastră va poté astfelu deveni unu centru de lumini în orientu.

„Din parte-mi și din partea Dómnei, ve potu promite totu concursulu și interesulu, spre a ajunge acestu nobilu scopu. Tare prin vointia natiunii, care a vedutu în mine realizarea unui principiu, sci, că puterea mea residéza în lumina, și abstractiune facendu de pasiunile latorasie, în lumina numai o cautu, și de dens'a numai me preocupu.

„Repetu, domnilor, espressionea fericirii mele și a Dómnei de a poté astadi inaugura acestu faru ală presentului și ală viitoriului Romaniei.“

Aplause vii și entusiastice acoperi ultimele cuvinte ale Mariei sele.

Solemnitatea această, ce cu dreptu cuventu este o adevărata serbatória natională, fu urmata de unu splendidu dejunu oferitu de dlui rectoru augustiloru suverani în sal'a pinacotecei.

La drept'a Mariei Sele Dómnei luá locu E. S. metropolitulu, la stâng'a Mariei Sele Domnului d. primu ministru, în fatia d. ministru cultelor, d. rectoru, dnii presiedinti ai corporiloru legiuitórie, ministrii, primulu presiedinte ală curției de cassatiune, dnii Asaki, Cretulescu etc.

La finele dejunului d. rectoru purta în aplausele prelungite ale convivilor, urmatoriu toastu pentru MM. LL. Domnulu și Dómna:

„În numele scôleloru portu unu toastu în sanetatea Mariei Sele Domnului Carolu I. și a Mariei Sele Dómna Elisabet'a. Va fi totu-déun'a scumpa pentru noi suvenirea dilei de astadi, în care Mari'a Sea Dómna a venitu se frânza pânea cu scolarii și profesorii. Se traiésca Mari'a Sea Domnulu! Se traiésca Mari'a Sea Dómna!“

Suveranulu nostru demná a respunda astfelu:

„Radicu unu toastu în sanetatea corpului profesoralu! asemenea facu tóte urările pentru prosperitatea universităților din Bucuresci și Iassi, și pentru dezvoltarea instrucțiunii publice în Romania.“

„Se traiésca toti, cari suntu chemati a implini această frumoasă missiune pre lângă tier'a noastră generatiune!“

Salve de aplause coperira ultimele cuvinte ale Mariei Sele Domnului Românilor, care, parinte adevératu, dreptu și de o potriua iubitoriu de fiii sei, i-si aminti în mijloculu serbării universității din Bucuresci de sor'a ei, de universitatea din Iassi, a dóru'a sea capitala sel. —

„Mon.“

Varietăți.

*** Facultatea teologică gr. or. Diuarie din Pest'a scriu că are a se înființa prelungu universitatea din Pest'a încă două facultati

teologice un'a pentru gr-or și alt'a pentru protestanti. Luăm notiția de scirea această, adăugendu că ierarhia noastră bisericăscă nu are nici o cunoscintia despre înființarea unei facultati teologice gr-or. lângă universitatea pestana.

** Intemplamintele dela conciliu strabatu, contra tuturor priveghierilor în publicu. Mormurul în ședintie resona mai tare, de cum-si întipuescu unii. În ședintia cea din urmă generală a fostu unu episcopu spaniolu, care a graitu despre infalibilitate, întreruptu de șgomotu mare.

** Renumitulu architectu Fr. Schulz, restauratorulu castelului Uniadói a întreprinsu nu de multu o caletoria prin Trannia, în carea a aflatu o adevărata comóra de anticități, pentru studiile sele istorico-artistice, asiá d. e. biseric'a romano-cat. din Alb'a-Julia și domulu goticu din Sabiu; ce-va deosebitu pretiosu a aflatu în biseric'a comunei Gaganu-Varali'a; plafonulu acestei biserici constă din 48 quadrate depinse din alu 15 seculu, care în cea mai mare parte represinta obiecte biblice, ici și colea și însemne de ale principiloru, d. e. ale Uniadesciloru s. a. Schulz s'au îngrițitu, că tóte acestea picturi sa se copieze și descria.

Pentru cele 30 familii nefericite din Tofalu au mai încursu:

(Continuare.)

Dela R o d n 'a, tramisi prin dlui Zacharia Popu, dela dd: Clemente Lupsiaiu prot. gr-cat. 4 fl. Ioane Papu parochu rom. cat. 2 fl. Wolfgang V. Széles administratoru montanu 1 fl. Victoru Mihalovich controloru montanu 1 fl. Iosifu Marx cancelistu montanu 20 xr. Ioane Horvath invetiatoriu montanu 40 xr. Sigismundu Bartok medicu montanu 2 fl. Panteleimonu Domide, c. r. capitanu în pensione 2 fl. Iacobu Popu c. r. capitanu în pensione 2 fl. Ioane Issipu jude processuale 1 fl. 50 xr. Panteleimonu Lupsiaiu adjunctu cercoalu 50 xr. Avacomu Anc'a notariu opidanu 1 fl. Zacharia Popu invetiatoriu opidanu 1 fl. Domitianu Domide supravigilu silv reg. 50 xr. Ioachimu Muresianu proprietariu 50 xr. Florianu Domide magistru postale 1 fl. Korbuly Bogdanu negutiatoriu 50 xr. Korbuly Zacharias negutiatoriu 40 xr. Bányai Istvanu negutiatoriu... Augustinu Pfeiffer birtasiu 50 xr. Moses Grün israelitu 1 fl. Efraim Gottlieb israelitu 1 fl. Schmidt Reiter israelitu 50 xr. Ioane Karacsony negutiatoriu 50 xr. Wolf Kessler israelitu 50 xr. Iliseu Poreius jude 50 xr. Comuna Rodna cá corpu moralu 4 fl. Cass'a eclesiastica gr-cat. din Rodna 2 fl. Sum'a 32 fl.

Dela S a t u l u n g u (Sacele), tramisi prin P. Ioanu D a n u, dela dd: Ioane Danu parochu 3 fl. Ieremia Verzea parochu 3 fl. Ioane Dorc'a directoru 1 fl. Alecsiu Verzea invet. 1 fl. Stefanu Dragomir 1 fl. Dumitru Nanu inv. 1 fl. Dumitru Coj'a curatoru 5 fl. Georgiu Nica Pop'a epitropu 4 fl. Ioanu Nicolau Ciceiu repres. 2 fl. Costantinu Pop'a repres. 1 fl. Nicolau N. Pop'a repres. 1 fl. Radu Bercariu repres. 1 fl. Nicolau Pana senior 2 fl. Nicolau N. Pana 2 fl. Sandu Nicol. Pop'a repres. 2 fl. Ioanu Pop'a Vitiu 1 fl. 20 xr. Ioanu Patea sen. repres. 80 xr. Radu Neagoe Butu 1 fl. Ioanu Georgiu Aldea repres. 50 xr. Radu Verzea cantoru 1 fl. Ioanu Pop'a Sacarenu 2 fl. Zacharia Stanu Parvu 2 fl. Dimitriu Pana 2 fl. Neagoie Butu 1 fl. Petcu Sasu 1 fl. Draganu Sasu 1 fl. Stanu N. Pana 30 xr. Ioanu Sipsosiu 1 fl. Radu Nica Pop'a 1 fl. Ioanu Nistoru 50 xr. Petru Schiau 1 fl. Petru Petcu 1 fl. Georgiu Tocitu 1 fl. Radu Georgiu Tocitu 1 fl. Vidu Staicu Sieitanu 50 xr. Nicolau Pop'a sen. 1 fl. Radu Crevelescu 1 fl. Petru Manole sen. 1 fl. Ioanu Carstocea 1 fl. Georgiu Stanu Pop'a 1 fl. Ioanu Stoianu sen. 1 fl. Georgiu Medeanu 38 xr. Ioanu Jing'a 50 xr. Oprea Olteanu 50 xr. Zacharia Sieitanu 40 xr. Madam'a Anastasi'a 10 xr. Savu Gásca 30 xr. Zacharia Parvu 30 xr. Ioanu Nica Pop'a 2 fl. Alecsie Nica Pop'a 1 fl. Draganu Petcu repres. 1 fl. Comanu Stoianu Epitropu 1 fl. Ioanu Petrojanu 1 fl. George Paclea 50 xr.

Sum'a totală 65 fl. 78 xr. v. a.

(Va urmă.)

S a b i u , 29 Decembre 1869.

Comitetulu.